

MASČÁSEK

Časopis Masarykovy základní školy v Klatovech

2. číslo

10. ročník

Obsah

1. Úvodem
2. Práce 1. stupně
3. Práce 2. stupně
4. Smějeme se s Masčáskem
5. Závěrem

1. Úvodem

**Milí čtenáři, dříve než vyrazíte na prázdniny,
nachystali jsme pro vás nové číslo Masčásku,
aby vám čekání na letní prázdninové dny lépe ubíhalo.**

Vaše redakce

2. Práce 1. stupně

Ena Lidova 2.B.

Moje kamarádka Terka
Boučková

Terka je vysoká. Ani jednu
hodinu se nevzdruží nemám!
Terka má v sobě radost si pře-
nedokázat popas! Má hnědo-
bílé vlasy a krásně vlnité.
No, vlastně nosí vlnitý cyklus,
akorát nahoru. A co čeknu,
něco aspoň trochu legračnicka,
rádce se smát! i i i

Emka, nebol-li Emka Ládová
přes dívka: Emili Džonková

Moje kamarádka Sofinka
má nádherné bílé ruce. Je malá, ale má
s sobě odvahy. Oči má modré s žilkou. ★
Kamarádím s ní, protože je dobrosrdečná
a laskavá. Je to úžasná kamarádka.
Umí nádherně recitovat a tančit. Má
rovni blond vlasy a bílou pleť. Ráda
si s ní hraje a skáče radostij. Když
mi čte píseň k sobě. Je moc rodomilá a má
velení skoro na všechno. Často má úsměv
na tváři a věří si, že i tu nejlepší věc
ovládne! ★

U to je konec vyprávění mé kama-
rádce Sofice.

NATALKA HOFFMANNOVA
7. B

2, B

Dan Vlček
2. B

Můj kamarád
Marek

Je hubený jako špejle. Má malý nos a
bročku ve větší uši. Má tmavě hnědé vlasy
a zelené oči. Je to můj kamarád.

Moje kamarádka

ELLEN

KRAUSOVÁ Z.B.

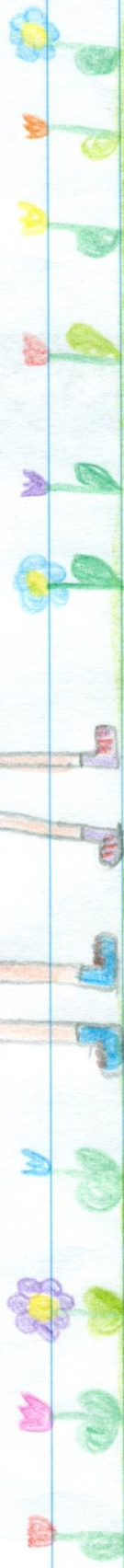
Sofie Weberová

Je malá a hubená. Je krásná, modrá
se usmívá, je rychlá a bítu, má krásné obličej.
Má blondá a rovné vlasy, je milá a hodná.
Každěmu pomůže když má potíže. U ráda
sany se zpívá a recituje. Má modré oči
a je rozdomilá.

Moje kamarádka Tanya
Tanya umí nádherně tančit a taky zpívat.
Má hezké oblečení. Má světlé hnědé vlasy. Je dobrá
kamarádka. Má spoustu nápadů. Má dobré znám-
ky a taky hezký malý. V má vždy dobrou ná-
ladu.

TEREZA HRMADOVÁ 2.B

Můj kamarád Oli

Oli je hubený a má vlasy hnědoblonďasí, je hezký a je dobrý zpěvák. Nejlépe umí zpívat Karla Gosta. Má krásné bílé a velké zuby. Jeho příjmení je i trochu srandovní, protože Parsyngl mi připomíná parkoviště. On je hodný kamarád. Je prostě nej. Dokonce se i hezky obléká. To se vážně málo vidí. Ale je divné, že nesnáší olivy, i když by mohly být podle jeho jména by nejoblíbenější. Tím mé vyprávění o Olim neboli Olivě končí.

Ahoj !!!

Sofie Weberová

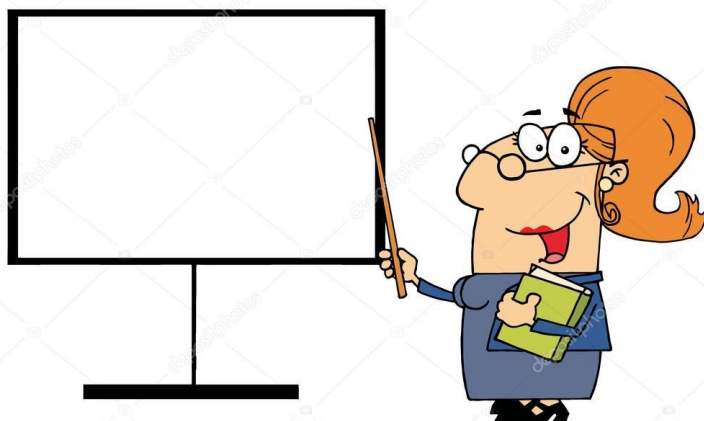
3. Práce 2. stupně

Co mě jen tak napadlo

Kdybych byla na Vašem místě

Je práce učitele, učitelky těžká? Podle mého názoru dohlížet na děti a učit je není žádná legrace, na tuhle práci musí člověk překypovat velkou trpělivostí, která se nerodí v každém z nás. Zkusme se tedy zamyslet, jaké klady a zápory tato práce obnáší.

Většina lidí si myslí, že učitel odučí šest hodin, odejde domů a tím jeho práce končí, ale opak je pravdou. Učitel sice odučí, co má, ale pak ho čeká různé papírování, vypisování nesmyslných dotazníků a spousta dalších nesmyslů, které určitě nikoho nebaví. Když se něco nějakému nevychovanému žákovi nelíbí, klidně může na učitele začít křičet a vůbec ho nezajímá, že má dodržovat nějaký respekt a úctu, učitel mu sice může dát poznámku, ale žák to doma tak převrátí, že nakonec nejhorší osoba je učitel. A ten pak může mít velké problémy. Samozřejmě, ne vždy žák takový je, někteří žáci ví, co udělali, a uvědomují si následky. A už jsme u kladů této práce. Je jich mnoho, ale podle mého názoru, tyhle klady jsou ze všech nejdůležitější. Každý učitel může učit předmět, který ho vždycky bavil a baví, je v něm dobrý a chce své znalosti a zkušenosti předávat dál, respektive nám žákům. Někdy se vše nepovede podle Vašich představ, ale většinou Vám to přinese ovoce v podobě šťastných žáků, kteří v životě dokázali to, co chtěli. A to je podle mě to, co je při této práci nejdůležitější.

Anna Bělochová

Co mě jen tak napadlo, aneb Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři (24. 4.)

Všechny druhy plazů v Česku opouštějí své úkryty a spatříme je například na vyhřátých kamenech ve skalce nebo u rybníka. Rostliny se začínají probouzet a za pár dní krásně rozkvetou. Louky, pastviny a malé mýtiny jsou zahaleny do barevného pláště.

Jaro je zase u nás.

Zuzana Brabcová

To kouzelné slovo jaro. Kolik krásy a kouzel si člověk pod ním představí...

To člověk ani slovy popsat nemůže. Ani nedutám, když procházím rozkvetlým sadem. Voňavé stromy se nade mnou sklání a tiše si spolu povídají. Nad hlavou mi zpívají ptáčci a kolem mě létají motýlci. Barevné květy pod nohama jsou jako koberec, který se v jarním větříku lehce pohupuje. Opatrně pokládám jednu nohu za druhou a kráčím sadem, nevím kam. Na tváři mi hraje příjemný úsměv a oči jiskří štěstím. Dám ruce nad hlavu a konečky prstů se něžně dotýkám hebkých kvítků stromů. Sluníčko mě skrze listy tajně pozoruje a zlobivý vítr si pohrává s mými dlouhými vlasy. Zuji si boty a zrychlím krok do lehkého běhu. Vysoká stébla trávy chladí má bosá chodidla. Po chvíli se zastavím a lehnu si mezi barevné květiny. Sluneční paprsky mě hladí po tváři svými teplými prstíky. Zhluboka se nadechnu a zklidním své rychle bijící srdce. Ruce si dám pod hlavu a pomalu sklopím oční víčka. Vnímám teplo, které mě hřeje a dodává sílu. Nechávám se unášet vůní a tichá píseň ptáků mě pomalu kolébá ke spánku.

Pavla Brtníková, Adéla Jandová, Monika Lišková

Když se projdu venku, cítím vůni stromů. Vábí mě lehnout si do květin, koukat na bílé mraky plující po obloze a poslouchat zpěv ptáčků. Kolem mě poletují malé kouzelné včelky, které bzučí jako drnknutí do kytary. Večer pozoruji malá světélka s drobnými křidélky. **Jaro je klíčem přírody.**

Kateřina Pešková, Natálie Šimková, Lukáš Janoušek

První slyším zpěv ptáčků, kteří právě vylétli z hnízda. Je slyšet i bzučení včel opylujících barevné květy. Zvířata se probouzejí ze zimního spánku a hledají si potravu. Jemný větřík roztančí listy stromů. Plující mráčky na obloze odhalí zářivé sluníčko, které doléhá na jarní krásy našich zahrad.

Kateřina Siblíková, Martina Hořánková, Veronika Kalábková

Také naši sedmáci vyzkoušeli, jaké to je být básníkem. Snažili se vytvořit báseň se slovy: **ráno, brzy, dívat se, slunce, světlo, stéblo, vítr**. Přečtěte si, jak se některým jejich snažení povedlo:

Monika Lišková
Smysl života

Ráno matka brzy vstala
a dívala se na svého synka.
Do náruče ho opatrně vzala
a přivinula k sobě, ať dál spinká.

On je její slunce, které světlo dává.
On jí rozechřívá srdce a mračna roztrhává.
Je tak bezbranný, jak tenké stéblo trávy,
kterému snadno ublíží i malý vítr hravý.
On je malý svazeček, pln štěstí, radosti a pohody.
Každé dítě je ten největší zázrak přírody.

Stanislav Drozda
Krásná příroda

Když brzy ráno vyjde slunce,
nechci už ležet v posteli.
To světlo mě láká k aktivitě
a vyběhnout chci do polí.

Ucítit ve tváři svěží vítr,
dívat se, jak stébla ohýbá,
vidět, jak příroda probouzí se,
své nekonečné kouzlo má.

Ladislav Šos
Letní probuzení

Brzy ráno za svítání
vyjde krásné sluníčko.
Světlo je hned znenadání,
vítr fouká maličko.

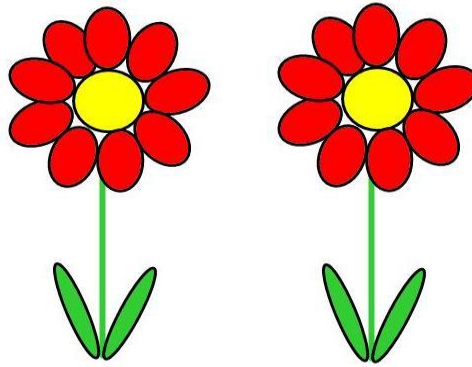
Vyjdu z domu na zahrádku,
podívám se na oblohu.
Utrhnu si stéblo trávy,
hurá, léto už je tady!

Justýna Pikhartová
Lívance

Ráno děti koukají,
jak lívance se dělají.
V kuchyni už světlo svítí,
venku kvete vonné kvítí.

Vítr stébla mocně láme,
lívance si brzy dáme.

Žáci 6. A si vyzkoušeli práci básníka.
Půjčili si verš J. V. Sládka **Na kraji lesa studánka je živá** a pak se dali do veršování.

Tady jsou některé jejich výtvary:

Studánka
Karolína Půroková
(J. V. Sládek)

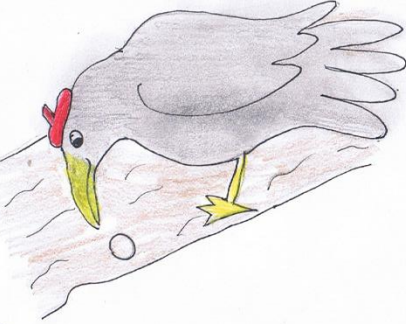
Na kraji lesa studánka je živá,
u ní tančí víla bílá,
bosé nohy tančí,
divá zvěř z toho jančí.

Není to ledajaká víla,
její jméno je Míla,
je z rodu všeumělů,
rozeznají vědu i o karamelu.

Podle víly Míly se jmenuje také studánka,
její jméno nikdy neuslyšíte,
budete si myslet, že je to pohádka.
Jmenuje se Mílinka,
to neví ani vaše maminka.

Michaela Praisová
(J.V. Sládek)

Na kraji lesa studánka je řivá,
na všechny se dívá.
Do země je vykopaná,
ale její voda je krásně čivá,
kvůlička do ní budou chodit pít,
dodud bude studánka žít.

Studánka je propletená mříží,

blavá ráři a svěží.

Každý den se v ní les myje,
a proto den les žije.

Studánka Pavla Boučková

Na kraji lesa studánka je řivá,
každý se do ní podívá.
Již na dálky se leskne,
občas bublina v ní praskne.

Je překrásná a hluboká,
na všechny strany široká.

Živáta do ní chodí pít,
a proto v lesě mohou šťastně žít.

Dej mi úsměv

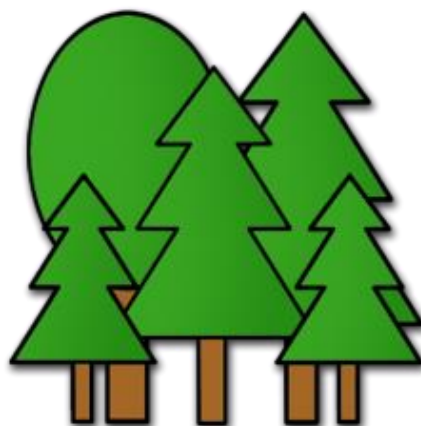
Ve čtvrtek dne 10. 5. 2018 se na Stálé divadelní scéně v Klatovech konala akademie Masarykovy základní školy Klatovy s názvem Dej mi úsměv. Stejně se jmenovala i společná píseň obou sborů, kterou akademii zahájily. Celým večerem provázeli příjemní moderátoři Esterka a Štěpán. Poté následovala vystoupení dalších tříd. Některá byla vtipná, další zase poučná. Hlavním číslem večera bylo pečlivě připravené číslo učitelského sboru s názvem Červnová učitelka. Diváky pobavil i vtipný videoklip. Písničkou Ztrácím od Marka Ztraceného se loučila 9. A. Proběhlo dojemné loučení s deváťáčkami ze sboru a vrcholem večera byla skladba Zatmění, v níž zaspívala bývalá žákyně Masarykovy základní školy Michala Švátarová překrásné sólo.

Blanka Hrachová

Procházka lesem

Pomalu kráčím lesní cestou. Sluníčko prosvítá mezi vysokými stromy a vítr mi lehce čechrá vlasy. Opatrně pokládám jednu nohu za druhou a vykračuji si po mechovém koberci protkaném jehličkami. Nad hlavou mi poletují ptáci a tiše si prozpěvují. Stromy se lehce kolébají v jarním větříku. Procházím lesem, až dojdou k obrovským kamenům. Leží na sobě, jako by se objímaly, a mech působí jako jejich zelená peřinka. Opatrně vystoupám nahoru a na jeden kámen se posadím. Hlavu si opřu o blízký kmen stromu a své ruce si složím do klína. Sluníčko odchází spát za nedaleký kopec a beránci na nebi se neposedně prohánějí.

Obloha září oranžovočervenými odstíny a objevují se první zvědavé hvězdy. Slunce předá vládu měsíci a ten se důstojně vyhoupne na tiché nebe. Neposedný pramen vlasů si zastrčím za ucho a vzhlednu ke hvězdné obloze. Vypadá jako černé plátno protkané zářivě stříbrnou nitkou. Možná nějaká hvězda spadne a splní mi jedno z nejtajnějších přání. Pomalu sklopím oční víčka a nadechnu se studeného lesního vzduchu. Zaposlouchám se do ticha a všechny negativní myšlenky a starosti hodím za hlavu.

Monika Lišková

Co mi internet dává a co bere

Dnešní svět si už neumíme představit bez internetu. Dává nám přece podrobné informace o všem, na co si zrovna teď vzpomeneme. Také můžeme komunikovat s lidmi, kteří nestojí přímo vedle nás, a to ať jsou sto metrů, anebo třicet tisíc kilometrů daleko. Na tom už nesejde.

Ale zamysleme se. Jak by se nám žilo, kdybychom internet neznali? Nebyla by kyberšikana, chodili bychom více ven. Dnes si většina dětí řekne: „Proč bych měl/a chodit ven, když si můžeme zavolat?“

Místo deníku si holky píší blogy. Rodiče si fotky svých dětí pověsí místo na zeď na facebook. Dnes, když člověk přijde do restaurace, neobjednává si jako první jídlo, ale zeptá se na heslo od Wi-fi.

Na ulici má každý druhý člověk v ruce telefon. Není to moc pěkný pohled, když lidé jdou vedle sebe a přesto si píší přes messenger. Lidé si vybírají dovolenou podle toho, jestli tam bude dost silné připojení.

Jednoduše si dokážeme vytvořit závislost na něčem, co naši rodiče vůbec nepotřebovali...

Radka Malátová

4. Smějeme se s Masčáskem

Potkají se dva spolužáci na hřišti:
„Proč nejsi ve škole?“
„Mám těžkou angínu.“
„Já jsem na tom hůř, mám zápal plic.“

„Tati, zítra bude ve škole třídní schůzka, ale jen pro užší kroužek.“
„Co to má znamenat?“
„Noo, že budete sami dva – učitel a ty...“

Učitel: „Co to tam máš, Josefe?“
Žák: „Nic, pane učiteli.“
Učitel: „Tak to okamžitě schovej a dávej pozor!“

Sedí dva hladoví studenti na koleji a fantazírují:
„Co takhle začít chovat prase?“
„Ti hrabe? Co ta špína? A ten smrad?“
„Si zvykne...“

Učitel přeruší svůj výklad a povídá:
„Kluci, kdybyste se tam vzadu bavili o fotbale o něco méně hlasitěji a kdyby si holky uprostřed řešily křížovky klidněji, mohli by ti v prvních lavicích v klidu spát.“

Baví se pan Novák se šéfem:
„Nejraději vzpomínám na druhou třídu!“
„Já taky, to byly krásné tři roky!“

5. Závěrem

Protože jsme na poslední straně našeho časopisu,
loučíme se s vámi s přáním báječných prázdnin
a těšíme se na shledanou ve školním roce 2018/2019.
Váš Masčásek

Na vydání tohoto čísla se podíleli:

Emička Ládová, Natálka Hoffmannová, Ellenka Krausová,
Daník Vlček, Tereзка Hromadová, Sofi Weberová (2. B)
Anna Bělochová (9. A)

Pavla Brtníková, Adéla Jandová, Monika Lišková
Kateřina Pešková, Natálie Šimková, Lukáš Janoušek
Stanislav Drozda
Ladislav Šos (7. B)

Kateřina Siblíková, Martina Hořánková, Veronika Kalábková
Justýna Pikhartová (7. A)
Blanka Hrachová (9. B)
Zuzana Brabcová
Michaela Praisová
Karolína Půroková
Pavla Boučková (6. A)
Radka Malátová (8. B)

paní učitelky Jana Karhanová a Jana Králová